

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til udenrigsministeren. Så går vi i gang med ordførerrækken, og den første er fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15.40

Gitte Lillelund Bech (V):

Som udenrigsministeren også nævnte, kunne det her beslutningsforslag fra oppositionen lægge op til en gentagelse af debatten om den danske tilstedeværelse i Irak. Det var den debat, vi faktisk havde i Folketingssalen for mindre end 14 dage siden. Der er faktisk mange af bemærkningerne i det her beslutningsforslag, som kunne lægge op til, at vi skulle gentage debatten, men det vil jeg så også gå uden om.

I stedet vil jeg indledningsvis sige, at vi i Venstre ikke kan støtte forslaget om, at Danmark skal igangsætte en videnskabelig og uafhængig undersøgelse af dødeligheden i Irak.

For os er det meget klart. Det er et spørgsmål om, hvorvidt vi skal anvende vores ressourcer til at hjælpe folk og gøre en forskel, eller om vi skal bruge dem til at beskrive det, der i forvejen beskrives af en lang række uafhængige organisationer. Og svaret er, i hvert fald fra Venstres side, at vi ønsker at bruge ressourcerne på det første, ikke på det sidste.

Vi påtænker bl.a. med regeringens beslutningsforslag om ændring af den danske indsats i Irak at forøge støtten til genopbygning og stabilisering af landet, og det sker i et meget tæt samarbejde med den irakiske regering. Det er rent faktisk at tage ansvar for situationen.

Vores vurdering er, at det ville være meget bekesteligt, hvis Danmark skulle lave en undersøgelse, der tilsvarende de undersøgelser, som bl.a. FN laver med hensyn til dødeligheden i Irak. Vi mener faktisk, at der findes en hel del meget troværdige undersøgelser allerede. De er fra forskellige medier, de er fra tænketanke, de er fra det irakiske indenrigsministerium, som også laver optælling af, hvor mange der er døde det seneste par år i Irak.

Hvis man rent faktisk sammenligner alle de undersøgelser, som allerede ligger, er der sådan set ikke noget, der i hvert fald for mig tyder på, at en bekestelig uvildig dansk undersøgelse vil være bedre. Jeg tror sådan set heller ikke, man ville komme et tabstal meget nærmere.

Det er vigtigt at påpege, at situationen i Irak er alvorlig. Det er faktisk meget klart. Jeg synes bare, det er meget ærgerligt, at det ikke så tit

nævnes, at situationen også er meget forskellig fra område til område i Irak.

F.eks. har irakerne nærmest i stilhed i april overtaget sikkerhedsansvaret fra vores danske soldater i den tredje provins, som hedder May-san, nede i den sydlige del. Irakerne har tilkendegivet, at de ønsker at overtage sikkerheden i den sidste provins i den sydlige del, hvor vi har soldater til stede, nemlig Basraprovinsen, og det vil de gøre her i anden halvdel af 2007. Irakerne vurderer således, at de selv kan overtage ansvaret for sikkerhedssituationen i det sydlige Irak.

Derfor ønsker vi som sagt i stedet at bruge pengene på genopbygning i Irak frem for at lave en undersøgelse af tabstallet. Vi synes, det er at tage ansvar at støtte genopbygning og demokratisering i Irak. Det er til gengæld ikke at tage ansvar at bruge pengene på at lave endnu en uvildig undersøgelse af tabstallet i Irak. Det er ren symbolpolitik, som oppositionen her forsøger at lancere.

Vi vil bruge ressourcerne bedst muligt. Vi vil faktisk gerne hjælpe irakerne til, at de kan lede deres eget land. Vi skal selvfølgelig vurdere situationen ud fra de bedste kilder, og vi skal ikke være i Irak længere, end irakerne beder os om det. Det er sådan set fra vores side at tage ansvar, men vi mener ikke, det er at tage ansvar at bruge midler på en undersøgelse som den, oppositionen foreslår her. Derfor afviser vi som et ansvarligt parti beslutningsforslaget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Der er foreløbig tre, der har bedt om korte bemærkninger, først er det hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Inden vi begynder at snakke alt for meget om, hvad det koster at lave den her slags undersøgelse, vil jeg gøre fru Gitte Lillelund Bech opmærksom på, at det faktisk kan gøres for forholdsvis beskedne penge. Den første undersøgelse, som The Lancet lavede i 2004, kostede 40.000 dollar, den, der blev lavet 2 år efter, den 11. oktober 2006, kostede 60.000 dollar. Her i dette beslutningsforslag afsætter man 1 mio. kr. Så det er forholdsvis små penge, der er tale om, det må man sige. Det er faktisk meget små penge.

Jeg har det egentlig sådan, at hvis fru Gitte Lillelund Bech her fra Folketingets talerstol i dag kan sige, at hun accepterer The Lancets tal, kan jeg godt leve med, at vi ikke får vedtaget en uafhængig undersøgelse af det her. Men hvis man